

Via mijn leverancier hoorde ik, dat er concrete plannen zijn, psychoactieve stoffen te verbieden door stofgroepen aan de lijsten van de opiumwet toe te voegen.

Uit de Memorie van Toelichting maak ik op, dat er een aantal redenen zijn, dit te doen:

- 1) deze nieuwe stoffen zijn mogelijk schadelijk voor de gezondheid (pag. 1)
- 2) de illegale-drugsindustrie heeft een ontwrichtende werking (pag. 2)
- 3) om aan te sluiten op de juridische situatie in omliggende landen (pag. 2)
- 4) mensen zouden kunnen denken dat legale stoffen ook onschadelijk zijn (pag. 2)

Mogelijk zijn er nog aanvullende redenen, maar ik meen deze als de belangrijkste te hebben ontdekt.

ad 1)

Om met het eerste punt te beginnen: uiteraard is de zorg om de volksgezondheid terecht, maar tevens niet het sterkste argument. Veel stoffen die volgens de opiumwet verboden zijn, hebben slechts een vrij bescheiden risico-profiel. Uit onderzoeken van instellingen voor verslavingszorg blijkt steeds dat THC en MDMA weinig schadelijk zijn (bij normaal en verantwoord gebruik) maar wél verboden, terwijl werkelijk schadelijke stoffen als nicotine en alcohol legaal en vrij verkrijgbaar zijn. Ik kan me dan ook niet aan de indruk onttrekken, dat de opiumwet hier ook vooral gebruikt wordt om een persoonlijke morele opvatting over middelengebruik op te leggen.

Wanneer zorgen over de volksgezondheid leidend zijn (zo begrijp ik althans het voorzorgsbeginsel), zou je namelijk ook kunnen besluiten dat er onderzoek gedaan moet worden naar de schadelijkheid van bepaalde stofgroepen. En ik verwacht dat je daarbij slechts een vrij bescheiden selectie van stoffen hoeft te onderzoeken. De wildgroei aan NPS-en ontstaat namelijk ten dele doordat de oorspronkelijk populaire stof verboden is geraakt. De daadwerkelijke schadelijkheid van een stof zou derhalve mijnsinziens leidend moeten zijn bij een eventuele toevoeging aan de opiumwet.

Aanvullend zou ik nog willen benadrukken, dat psychoactieve stoffen weliswaar een bepaald risico met zich dragen, maar daarnaast ook voor het individu een positieve functie hebben. Er is een reden dat grote hoeveelheden mensen alcohol en koffie gebruiken vanwege de psychoactieve functie, ondanks dat die stoffen ook negatieve effecten hebben. Op een meer persoonlijk niveau kan ik bijvoorbeeld melden, dat het gebruik van de stof 3mmc een verrijking van mijn leven is geweest, terwijl dat ik er minder schadelijke effecten van heb gemerkt dan van de genoemde alcohol of koffie.

ad 2)

Het tweede argument vind ik verwarrend. De wetswijziging beoogt *legale* stoffen te verbieden, om daarmee de ontwrichtende werking van de *illegale*-drugsindustrie te beperken. Ik zou als alternatief willen voorstellen, de problemen rond drugscriminaliteit in basis juist vanuit complete legalisatie op te lossen. Wederom vermoed ik dat er eerder sprake is van een reactionaire impuls om 'stoute middelen' te verbieden, dan van een daadwerkelijke wens de illegale-drugsindustrie te ontmantelen. Het is bovendien niet zo, dat alle stoffen die volgens de opiumwet verboden zijn, ook niet geproduceerd of geconsumeerd worden. Het is juist doordat stoffen verboden zijn, terwijl zij in een duidelijke recreatieve functie voorzien, dat er een problematische illegale drugsmarkt ontstaat.

Het probleem rond de illegale-drugsindustrie is duidelijk een situatie die door de wetgever zèlf is veroorzaakt.

ad 3)

Het derde argument dat ik lees, gaat erover, dat rechtshulpverzoeken vanuit het buitenland aangaande drugsgerelateerde misdrijven nu stagneren omdat de Nederlandse juridische situatie een uitlevering niet zou toestaan. Hoewel ik niet uitputtend bekend ben met alle wetgeving in omliggende landen, meen ik begrepen te hebben dat individueel bezit of gebruik van middelen in veel Europese landen niet als strafbaar feit gezien wordt. Het enkele feit dat deze middelen eventueel in Nederland geproduceerd worden, kan dan ook internationaal geen probleem zijn.

Me dunkt dat mensen die strafbare feiten plegen terwijl zij legale of illegale middelen produceren, vanwege die feiten vervolgd en uitgeleverd kunnen worden. Dat de middelen die ze produceren legaal of illegaal zijn, heeft daar weinig mee te maken. Als een groenteman vervolgd kan worden wanneer hij zich in de uitoefening van zijn vak schuldig maakt aan illegale praktijken, geldt dat ook voor een producent van psychoactieve stoffen. Ik zie niet in, wat de meerwaarde van illegalisatie zou zijn, in deze. Nog los daarvan zou wetgeving niet ingezet moeten worden om de bevolking te onderdrukken, omdat andere landen dat prettig vinden. Ik mag hopen dat we onze eigen wetten hebben, op basis van onze eigen afwegingen. Laten we in ons drugsbeleid vooral voorop blijven lopen in de wereldwijde trend om middelengebruik niet langer juridisch te bestraffen.

ad 4)

Hierover kan ik kort zijn: juist wanneer zaken legaal zijn, kan er aan goede voorlichting en juiste etikettering gedaan worden. Bovendien zijn mensen vaak verstandig genoeg om te beseffen dat middelengebruik verantwoord dient te gebeuren, en dat er mogelijk ook enige negatieve consequenties zijn. Veel onverstandige of gevaarlijke zaken zijn gewoon legaal: traplopen zonder leuning te gebruiken, koffiedrinken terwijl je ook goed wil slapen. Ook mensen die middelen gebruiken die de wetgever moreel afkeurt, dienen serieus genomen te worden in hun kritische vermogen hun handelen af te wegen. Het kan zeker een taak van de overheid zijn, voor gevaarlijk gedrag te waarschuwen, maar daartoe hoeft het gedrag niet eerst verboden te worden.

Afsluitend zou ik willen opmerken, dat het recreatief gebruik van middelen gezien dient te worden als een persoonlijke keuze, waar de wetgever zich in beginsel niet mee dient te bemoeien. Ik waardeer het voorzorgsbeginsel, maar vind het wel van belang dat dit niet wordt aangegrepen om de vrijheid en zelfbeschikking van de burger aan banden te leggen.